

Sygn. akt **XX GC 995/12**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sekr.sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. w W.**

przeciwko **T. W.**

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 4 584,21 zł (cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt cztery złote dwadzieścia jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 24 września 2011 roku do dnia zapłaty,
2. w pozostałej części powództwo oddala,
3. zasądza od powoda (...) S.A. w W. na rzecz pozwanego T. W. kwotę 7 217 zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać od powoda (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 174,06 zł (sto siedemdziesiąt cztery złote sześć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt: XX GC 995/12

UZASADNIENIE

Pozwem z 20 sierpnia 201 roku powód (...) SA w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego T. W. kwoty 375 853,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w sposób wskazany w pozwie. W uzasadnieniu pozwu zostało wskazane, że żądana kwota stanowi cenę towaru zamówionego i nabytego przez pozwanego u powodowej spółki, zaś załączone do pozwu dokumenty (...) stanowią dowód wydania przedmiotowego towaru pozwanemu. Powódka wskazała nadto, że w piśmie z 26 marca 2012 roku pozwany uznał dług stanowiący należność dochodzoną pozwem w niniejszej sprawie (pozew k. 5-8).

21 września 2012 roku Sąd wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanego na rzecz powodowej spółki całą należność dochodzoną pozwem (nakaz zapłaty k. 50).

Pismem z 24 października 2012 roku pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, że nie zamawiał ani nie odbierał w powodowej spółce towaru wskazanego na załączonych do pozwu fakturach VAT, nie zna osób o nazwiskach T. i P. (które podpisały dokumenty (...)). Nadto podniósł, że treść wystawionych przez powoda faktur VAT nie znajduje odzwierciedlenia w przedłożonych przez powodową spółkę dokumentach (...). Dodatkowo pozwany złożył w sprzeciwie oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia o uznaniu długu złożonego 26 marca 2012 roku (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 57-66).

W odpowiedzi na sprzeciw powodowa spółka podtrzymała stanowisko w sprawie. Powódka podkreśliła, że zamówione towary zostały pozwanemu wydane, a dowód wydania części z nich stanowią wystawiane przez powoda deklaracje zgodności. Powódka podniosła również, że część towarów za które domaga się zapłaty była zamówiona drogą mailową i telefonicznie przez R. K. (1) podczas nieobecności pozwanego, a następnie przez samego pozwanego – 24 sierpnia 2012 roku. Powódka wyjaśniła, że widniejące na dokumentach (...) nazwiska są to nazwiska kierowców firm transportowych, z usług których korzystała powódka na prośbę klienta w celu dostarczenia mu towaru. Powódka powołała się również na pisma pozwanego z 26 stycznia 2012 roku i 26 marca 2012 roku, w których pozwany uznał zadłużenie wobec powodowej spółki oraz na umowę kompensaty z 19 grudnia 2011 roku. W ocenie powódki – w związku ze składanymi wcześniej przez pozwanego oświadczeniami w przedmiocie uznania długu - nie ma znaczenia złożone przez niego oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia o uznaniu długu z 26 marca 2012 roku (pismo powoda k. 97–102).

Odnosząc się do powyższego stanowiska strony powodowej, w piśmie z 23 września 2013 roku pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Nadto złożył oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń o uznaniu długu, wynikających z dokumentów w postaci projektu umowy z 19 grudnia 2011 roku, oświadczenia z 26 stycznia 2012 roku oraz innych oświadczeń w tym przedmiocie złożonych przez niego przed otrzymaniem odpisu pisma wszczynającego postępowanie w niniejszej sprawie. Pozwany podniósł, że początkiem biegu terminu z art. 88 § 2 k.c. jest data otrzymania przez niego odpisu pozwu z załącznikami. Odnosząc się do dokumentów złożonych przez stronę powodową pozwany wskazał, że w sposób znaczący różni się treść dokumentów w postaci dokumentów wydania towaru (...), zamówień i faktur VAT. Zdaniem pozwanego dokumenty te różnią się znacząco; w piśmie pozwany wyliczył rodzaje przedmiotów wskazanych na załączonych do pozwu fakturach VAT, co do których powód nie wykazał aby zostały zamówione przez pozwanego, ani też aby były mu wydane (pismo pozwanego k.173-179).

Przy piśmie z 17 lutego 2014 roku powód złożył oryginały dokumentów, na które powołano się w pozwie (pismo k. 243-245).

W toku dalszego postępowania w sprawie strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany T. W. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) (zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 27).

Pozwany jest również współwłaścicielem spółki (...) sp. z o.o..

Oba wskazane powyżej podmioty, tj. firma pozwanego i spółka (...) współpracowały z powodową spółką w zakresie zakupu towarów i wykonywania wzajemnych zleceń, z tym że współpraca pozwanego z powodową spółką rozpoczęła się w roku 2009. W imieniu spółki (...) z przedstawicielami powodowej spółki kontaktował się zarówno pozwany, jak i R. K. (2). (zeznania świadka M. K. k. 202).

W związku z realizacją jednego z kontraktów dotyczących budowy barier dźwiękochłonnych, pozwany składał u powódki zamówienia na dostawę towarów (przesłuchanie pozwanego k. 500).

22 lipca 2011 roku pozwany złożył powodowej spółce zamówienie materiałów stanowiących elementy barier i innych materiałów. Zamówienie zostało wysłane do powódki drogą e – mailową (zamówienie k. 73).

Następnie, 26 lipca 2011 roku, również drogą mailową pozwany uzupełnił zamówienie z 22 lipca 2011 roku składając zamówienie na dwa rodzaje dodatkowych elementów (zamówienie k. 74).

25 lipca 2011 roku został wystawiony dokument (...) na rzecz pozwanego dotyczący sześciu rodzajów materiałów, co do których wskazano, że zostały wydane na rzecz pozwanego. Jako odbiorca podpisał się na tym dokumencie T. (dokument (...) k. 18).

Kolejnego dnia, 26 lipca 2011 roku powodowa spółka wystawiła dokument (...) dotyczący 7 rodzajów materiałów . Jako osoba odbierająca wskazany towar podpisał się również P. T. (...) k. 20).

P. T. nie była pracownikiem pozwanego, był kierowca firmy transportowej współpracującej z powodem. Na pozostawionych temu kierowcy dokumentach (...) podpisał się osoba o nazwisku T. (zeznania świadka P. T. k. 425-427, kopia (...) k. 307-309).

27 lipca 2011 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanego fakturę VAT o nr (...) na kwotę 123 405,90 zł. |W treści faktury zostało wskazane, że dotyczy ona zamówienia z 22 lipca 2011 roku (faktura k. 13).

Także 27 lipca 2011 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 112 114,50 zł. Na fakturze zostało wskazane, że dotyczy ona zamówienia z 22 lipca 2011 roku (faktura k. 19).

28 lipca 2011 roku współpracujący z pozwanym i upoważniony przez niego do składania zamówień i odbioru towarów R. K. (1) złożył powodowej spółce drogą mailową zamówienie na materiały (zamówienie k. 104).

2 sierpnia 2011 roku powodowa spółka wystawiła na rzecz pozwanego dokument (...) opiewający na pięć rodzajów towarów. Dokument ten został podpisany przez P. P. (2) (k. 16).

P. P. (2) był kierowcą firmy transportowej, z której usług korzystała powodowa spółka w celu dostarczenia klientom zamówionych przez nich towarów. Nie był pracownikiem pozwanego (okoliczność bezsporna, zeznania świadka P. P. (2) k. 453-455)

Na posiadanym przez ww. kierowcę dokumencie (...) z 2 sierpnia podpisał się dodatkowo D. A. (kopie (...) k. k. 305-306).

5 sierpnia powódka wystawiła na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 135 748,95 zł. W treści faktury zostało wskazane , że dotyczy ona zamówienia z 2 sierpnia 2011 roku (faktura k. 17).

W dniu 24 sierpnia 2011 roku pozwany złożył drogą mailową powodowej spółce. W zamówieniu wskazał, że towar zostanie odebrany przez R. K. (1) (zamówienie k. 108).

24 sierpnia 2011 roku powodowa spółka wystawiła na rzecz pozwanego dwa dokumenty (...), w których wskazano rodzaje i ilości towarów wydanych na rzecz pozwanego. Oba te dokumenty zostały podpisane przez R. K. (1) (...) z 24 sierpnia 2011 roku k. 252 i 253).

Również 24 sierpnia 2011 roku powodowa spółka wystawiła na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 4 584,21 zł. W treści faktury zostało wskazane, że dotyczy ona zamówienia telefonicznego z 24 sierpnia 2011 roku (faktura k. 15).

Osoby, których nazwiska znajdują się na kopiach dokumentów (...) posiadanych przez kierowców, tj. T. i D. A. nie są i nie były prawnikami pozwanego (listy pracowników pozwanego k. 70 i nast., zeznania świadka K. K. k.489).

22 września 2011 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanego dokumenty oznaczone jako Deklaracja Zgodności, dotyczące barier drogowych (deklaracje zgodności k. 105 -106).

Pismem z 13 stycznia 2012 roku powódka skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty należności w kwocie 393 980,03 zł wynikającej z następujących wystawionych przez nią faktur VAT (...) (wezwanie do zapłaty k.110)

W piśmie z 26 stycznia 2012 roku pozwany poinformował powódkę, że opóźnienia w zapłacie jego należności wynikają z zaległości w zapłacie faktur pozwanego przez jego kontrahenta. Pozwany zaproponował zapłatę należności powódki w kwocie 375 853,56 zł poprzez dokonanie kompensaty należności pozwanego oraz powodowej spółki wobec spółki (...) – w drodze trójstronnego porozumienia. Co do pozostałej części należności powódki pozwany złożył zapewnienie o jego zapłacie po uzyskaniu środków z negocjowanego kontraktu (pismo pozwanego z 26 stycznia 2012 roku k. 12).

Pozwany przesłał powódce proponowaną umowę trójstronną, podpisaną w imieniu pozwanego oraz spółki (...) (porozumienie k. 115-117).

Proponowane przez pozwanego porozumienie nie zostało zaakceptowane przez powódkę, z uwagi na to że wiarygodności spółki (...) zostały zajęte przez Komornika (pismo powódki z 27 lutego 2012 roku k. 114).

W odpowiedzi na kierowane do niego przez powodową spółkę wezwania do zapłaty należności dochodzonych pozwem, w piśmie z 26 marca 2012 roku pozwany zwrócił się do powódki o umożliwienie mu zapłaty należności w ratach po 30 000 zł (pismo k. 21). Powódka nie zgodziła się na propozycję pozwanego (k. 22).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów. W odniesieniu do powołanych dokumentów należy wskazać, że stanowiły one dowód w pełni wiarygodny w niniejszej sprawie. Ich autentyczność nie była również kwestionowana przez strony niniejszego postępowania; pozostawały one jedynie w sporze co do ich interpretacji. W ocenie Sądu również zeznania świadków stanowią wiarygodny dowód w niniejszej sprawie. Zeznania świadków korespondują z treścią dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy. W szczególności zeznania świadków P. T. i P. P. (2) potwierdzają okoliczność odebrania przez nich towaru z magazynu powoda i wydania go osobom podpisanym na kopiach dokumentów (...) jako A. i T.. W ocenie Sądu wiarygodny dowód w niniejszej sprawie stanowią również zeznania świadka K. K.. Jest ona osobą obcą w stosunku do pozwanego i nie zainteresowaną wynikiem postępowania w niniejszej sprawie. Jako osoba prowadząca księgowość pozwanego oraz spółki (...) posiada ona wiedzę w zakresie osób zatrudnionych w obu firmach. W ocenie Sądu – w kontekście okoliczności niniejszej sprawy i zgromadzonego w niej materiału dowodowego – wiarygodny dowód stanowi również przesłuchanie pozwanego. Z przesłuchania tego, jak i pozostałego materiału dowodowego wynika, że żadna, z osób podpisanych na dokumentach (...) (za wyjątkiem R. K. (1)) złożonych do akt niniejszej sprawy nie była pracownikiem pozwanego, ani osobą upoważnioną przez niego do odbioru towaru od powoda. Z okoliczności niniejszej sprawy nie wynika również aby inne dokumenty (poza fakturami VAT) były pozwanemu przedstawiane przez stronę powodową przed wszczęciem postępowania w niniejszej sprawie. Czyni to w pełni wiarygodnym twierdzenie pozwanego, że nie miał możliwości zweryfikowania istnienia i wysokości należności powoda przed zapoznaniem się z dokumentami załączonymi do opisu pozwu doręzonego mu w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Kwota żądana pozwem w niniejszej sprawie stanowi - według twierdzeń powoda – cenę za towar, który pozwany zamówił u powoda i który został pozwanemu wydany, na który opiewają załączone do pozwu faktury VAT. Pozwany w sposób jednoznaczny zaprzeczył temu aby znaczna część towaru wskazanego na fakturach została zamówiona przez niego (czy osobę przez niego upoważnioną). Zaprzeczył również wskazanej przez powoda okoliczności wydania spornego towaru na jego rzecz.

W tych okolicznościach – zgodnie z regułą wynikającą z art. 6 k.c. – powód winien był w toku postępowania w niniejszej sprawie udowodnić zakwestionowane przez pozwanego okoliczności (zarówno zamówienia, jak i wydania spornego towaru). Zdaniem Sądu okoliczności te zostały udowodnione jedynie w niewielkim zakresie, tj. w odniesieniu do towaru wskazanego na fakturze VAT nr (...) z 24 sierpnia 2011 roku.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że wskazany na ww. fakturze towar został zamówiony przez pozwanego, czy w jego imieniu. W odniesieniu do poszczególnych pozycji towaru wskazanego na fakturze zamówienia zostały złożone:

a) poz. 1 – wysięgnik (60 sztuk), poz. 2 – kapturek (200 sztuk) oraz poz. 4 – tuleja łącząca pochwyty (13 sztuk) – zamówienie zostało złożone przez samego pozwanego drogą mailową 24 sierpnia 2011 roku (k. 260),

b) poz. 3 – łącznik kątowy (20 sztuk) – z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że zamówienie tego towaru zostało złożone przez R. K. (1) 24 sierpnia 2011 roku przy okazji odbierania innego towaru zamówionego przez pozwanego. Pozwany wskazał w sprzeciwie na złożenie zamówienia przez R. K. w jego imieniu w tych okolicznościach, tj. przy okazji odbierania towaru (k. 62). Wprawdzie pozwany nie wskazał, że dotyczy to również omawianych 20 sztuk łącznika kąтового, jednakże pozwany nie zaprzeczył, że ten towar wraz z innymi odebranymi przez R. K. (1) w tym dniu został odebrany w jego imieniu,

c) poz. 5 – łącznik (2 sztuki) - zamówienie zostało złożone przez samego pozwanego drogą mailową 26 lipca 2011 roku (k. 74),

W toku postępowania w niniejszej sprawie powód wykazał udowodnił również, że przedmiotowe towary zostały wydane pozwanemu, tj. osobie przez niego upoważnionej. Przedmiotowy towar odebrał bowiem od powoda R. K. (1). Fakt wydania towarów z poz. 1,4 oraz 5 faktury VAT nr (...) znajduje potwierdzenie w dokumencie (...) podpisanym przez R. K. (1) (k. 252), w którym zostały wskazane pod poz. 1,3, 4 oraz 5. Wydanie towarów wskazanych pod poz. 2 i 3 faktury znajduje potwierdzenie w kolejnym dokumencie (...) podpisanym przez R. K. (1) (k. 253).

Fakt upoważnienia R. K. (1) do odbioru towaru w imieniu pozwanego został przyznany przez pozwanego w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 62) oraz podczas przesłuchania.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 584, 21 zł, na którą opiewa załączona do pozwu faktura VAT nr (...).W ocenie Sądu – w świetle stanowiska pozwanego prezentowanego w toku postępowania w niniejszej sprawie, nie ma podstaw do kwestionowania wysokości należności powoda z tytułu sprzedanych pozwanemu towarów. W odniesieniu do wysokości żądania pozwu, w toku postępowania w niniejszej sprawie pozwany podnosił jedynie tę okoliczność, że zgodnie z ustaleniami stron – wskazane ceny miały być cenami brutto, a nie netto. Zasadność tego zarzutu nie została wykazana w toku postępowania w niniejszej sprawie, w odniesieniu do wskazanych powyżej (wydanych pozwanemu towarów). W zamówieniach dotyczących tych towarów w ogóle nie ma bowiem mowy o cenie towarów.

Mając na uwadze powyższe należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda wskazaną na omawianej fakturze kwotę 4 584,21 zł. Kwota ta podlegała zasądzeniu wraz z ustawowymi odsetkami należnymi powodowi na podstawie art. 481 § 1 k.c. od daty oznaczonej na fakturze jako termin zapłaty, do dnia zapłaty.

W ocenie Sądu, nie ma podstaw do zasądzenia na rzecz powoda należności wynikających z pozostałych załączonych do pozwu faktur VAT. Z okoliczności niniejszej sprawy wynika, że niektóre spośród wymienionych w nich towarów odpowiadają towarom, co do których zamówienie zostało złożone przez pozwanego. Dotyczy to np. barier drogowych, słupka sigma, czy przekładki. Tak oznaczone towary zostały wskazane w zamówieniu z 22 lipca 2011 roku (k. 254) oraz na fakturze (...) z 26 lipca 2011 roku (k. 13). W toku postępowania nie został jednak przedstawiony dowód potwierdzający, że towary te zostały wydane pozwanemu. W ocenie Sądu dowodu tego nie stanowią dowody wydania (...) podpisane przez odbierających je kierowców P. P. (2) i P. T.. Powód nie wykazał w żaden sposób, że osoby te zostały upoważnione przez pozwanego do odbioru towaru, choć pozwany okoliczności tej stanowczo zaprzeczył. Co więcej, w

piśmie stanowiącym odpowiedź na sprzeciw powódka podniosła, że są to nazwiska kierowców firm transportowych współpracujących z powódką w zakresie dostarczania towarów klientom. W świetle powyższego, celem wykazania, że sporny towar został wydany pozwanemu, winien zostać Powód okoliczności tej nie wykazał. W piśmie z 11 grudnia 2012 roku, stanowiącym odpowiedź na sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 100) powód powołał, że towar zamówiony przez pozwanego był odbierany przez kierowców firm transportowych, a następnie dostarczany na miejsce realizacji inwestycji w M. i odbierany przez pracownika pozwanego, który potwierdzał odbiór podpisem złożonym na dokumencie (...). Na potwierdzenie tej okoliczności powód złożył kopie dokumentów (...) (które otrzymał od kierowców) z adnotacją o odebraniu towaru przez osoby podpisaną jako A. D. i T.. Należy jednak zauważyć, że powód nie wykazał, że osoby te są (a właściwie czy były) pracownikami pozwanego w dacie wskazanej jako data wydania spornych towarów. W toku postępowania w niniejszej sprawie pozwany jednoznacznie zaprzeczył aby sporny towar został odebrany przez jego pracowników, czy osoby przez niego upoważnione. Wskazane na dokumentach (...) osoby nie widnieją również jako pracownicy pozwanego na złożonych przez niego przy sprzeciwie listach pracowników. Również z zeznań księgowej pozwanego wynika, że osoby te nie były pracownikami pozwanego.

Sąd podziela w pełni stanowisko pozwanego (k. 178)) że nie stanowią dowodu wydania spornych towarów złożone przez stronę powodową deklaracje zgodności. Pozwany zasadnie podnosi, że dokumenty te nie zawierają podpisu, nie wynika z nich miejsce montażu barier. Nie można zatem żadnym stopniu uznać, aby dowodziły one wydania towaru pozwanemu.

Zdaniem Sądu, wbrew stanowisku strony powodowej, przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy nie można brać pod uwagę zamówienia złożonego drogą mailową (k. 258). Z treści tego zamówienia nie można, w ocenie Sądu, wnosić, że zostało ono złożone w imieniu pozwanego. Widnieje bowiem na nim oznaczenie firmy spółki (...).

Mając na uwadze powyższe można uznać, że w toku postępowania w niniejszej sprawie powód wykazał jedynie tę okoliczność, że pozwany złożył u niego zamówienie na materiały. Nie ma jednak podstaw do ustalenia, że materiały te zostały pozwanemu wydane. Skoro zatem – jak wynika z okoliczności niniejszej sprawy – pozwany nie otrzymał od powoda zamówionych u niego towarów, nie ma podstaw do zasądzenia od niego na rzecz powoda należności za te towary.

W ocenie Sądu nie mogła podlegać zasądzeniu na rzecz powoda kwota 72 820 (czy 89 568,60) wskazana w piśmie pozwanego 23 września 2013 roku (k. 179). Kwoty te zostały wskazane przez pozwanego w związku z przedstawianą przez niego argumentacją dotyczącą ceny zamawianych materiałów. Pozwany zaznaczył jednak wyraźnie, że wskazana przez niego kwota może stanowić należną powodowi sumę o ile zostanie wykazane, że towar został wydany pozwanemu (czemu pozwany jednoznacznie zaprzeczył (k. 179)).

Wobec tego, że powód nie wykazał aby wydał pozwanemu towary na które opiewają złożone przy pozwie faktury VAT, okoliczność nieistotną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy stanowią złożone przez pozwanego oświadczenia o uznaniu długu.

Należy pamiętać, że w toku postępowania w niniejszej sprawie pozwany złożył oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych złożonych powodowej spółce oświadczeń o uznaniu długu. W sprzeciwie od nakazu zapłaty zostało złożone oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia o uznaniu długu z 26 marca 2012 roku, a kolejnym piśmie oświadczenia dotyczące pozostałych oświadczeń. Oświadczenia te zostały złożone w pismach podpisanych przez pełnomocnika pozwanego, przy czym jak wynika z treści pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego jego pełnomocnikowi, został on upoważniony również do złożenia tych oświadczeń (k. 67).

Sąd uznaje za w pełni uzasadnione stanowisko strony pozwanej, że oświadczenia o uznaniu długu zostały złożone pod wpływem błędnego przekonania pozwanego co do istnienia i wysokości wierzytelności strony powodowej. Jak bowiem to zostało wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 62) i co wynika ze złożonych do akt dokumentów (...), działający z upoważnienia pozwanego R. K. (1) pobrał od powoda towar nie zamówiony wcześniej (który nie został wskazany na fakturach załączonych do pozwu). Uzasadnia to stanowisko pozwanego, że termin do złożenia

oświadczeń o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń o uznaniu długu biegnie, w myśl którego art. 88 k.c., od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu z załączonymi do niego dokumentami, w tym dokumentami (...).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, powództwo, jako niezasadne, zostało oddalone w pozostałej części.

Wobec tego, że zasądzona na rzecz powoda kwota stanowi jedynie niewiele ponad 1% całej należności dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie, na mocy art. 100 k.p.c. Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego poniesione przez niego koszty procesu. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu składa się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości oraz wydatek pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uznając powoda za stronę przegrywającą niniejszą sprawą, Sąd nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa w niniejszej sprawie. Podstawę tego orzeczenia stanowi art. 113 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

SSO Agnieszka Baran